

Het leven zoals het is: op internaat in Vlaanderen

Directrice Aggie van der Wiele: 'Ik probeer een beetje een surrogaatmoeder te zijn.'

Tot voor kort liep op Vitaya 'Het Zal Ze Leren!' waarin Britse scholieren probeerden te overleven op een streng internaat uit de jaren '60. Maar hoe gaat het er anno 2005 op de Vlaamse internaten toe? Wij namen een kijkje achter de schermen.

Magali, Lisa, Ellen, Astrid, Ann-Sophie, Laetitia, Céline en Elke beleven samen veel lol.

'De tijd van de kostschooldictatuur is voorbij'

Bij de term 'internaat' denken veel mensen aan strenge, sombere kostscholen waar kinderen tegen hun zin worden ondergebracht. Maar tijdens een bezoek aan het Regina Caeli-internaat blijkt dat dit beeld allang voorbijgestreefd is. Directrice Aggie van der Wiele heeft haar kantoortje midden in het schoolcomplex. 'Een bewuste keuze', zegt ze. 'Ik woon hier de hele week, omdat ik altijd beschikbaar wil zijn voor de internen. Ik probeer een beetje hun surrogaatmoeder te zijn. Als ze zich niet goed voelen of ergens mee zitten, mogen ze altijd binnenlopen, en dat weten ze ook. Ze mogen ons gewoon bij de voornaam noemen, want wij willen een familiale sfeer creëren. Toen ik hier tien jaar geleden kwam, was het internaat op sterven na dood. Ik versoepelde de leefregels en probeerde van

het internaat een gezellig leefhuis te maken. Deze aanpak werkte: het aantal internen bleef groeien, en momenteel zitten wij aan onze maximale capaciteit van 60 plaatsen. We hebben zelfs een wachtlijst.'

Het Harry Potter-effect

Aggie voelt vooral de jongste zes jaar de belangstelling voor internaten toenemen. 'De hype rond Harry Potter heeft daar zeker een steentje toe bijgedragen! We zijn met de internen naar de pre-

mière van de nieuwe Harry Potter-film geweest en ze waren dolenthousiast. Het is ook fout te denken dat kinderen altijd door hun ouders verplicht worden op internaat te gaan. Ik heb verschillende leerlingen die daar zélf voor gekozen hebben. Een internaat is ook de ideale oplossing voor kinderen uit eenoudergezinnen. Ik denk dat mensen een beetje terugkomen van de generatie sleutelkinderen. Voor ouders is het een hele geruststelling te weten dat hun kinderen in een veilige omgeving ver-

toeven als zij gaan werken zijn.' De stijgende populariteit van internaten is zeker ook te wijten aan de verandering in mentaliteit. De tijd dat de internaatbeheerder als een dictator kon regeren, is voorbij', zegt Aggie. 'Tegenwoordig wordt veel belang gehecht aan communicatie. Je mag als opvoeder niet te dictatoriaal, maar ook niet te toegeeflijk zijn. Waar mensen samenleven, moeten er huisregels zijn. Dat is zo in een gezin, en dat geldt zéker voor een internaat. Door de vrije opvoeding

die veel kinderen tegenwoordig krijgen, is het in het begin van het schooljaar altijd moeilijk hen te leren aanvaarden dat die regels nodig zijn. Zo mogen de internen nog maar van dit jaar een gsm hebben, maar het gebruik wordt strikt aan banden gelegd. Roken is verboden, en als er jongens op de meisjeszaal worden betrapt of omgekeerd, wordt die leerling voor een week geschorst. Vroeger waren kinderen volgamer, maar nu krijgen we wel meer vriendschap terug.'

Geen strafkamp

De dag begint vroeg in het Regina Caeli-internaat. Om 7.15 uur worden de leerlingen gewekt en een halfuur later worden ze aan het ontbijt verwacht. Daarna gaat iedereen gewoon naar school. Na schooltijd krijgen de internen een vieruurtje en om 16.15 uur begint de studie. Aggie neemt ons mee naar de zaal waar de kleintjes onder toezicht van juffrouw Hilde hun huiswerk maken. Maar als we binnenkomen, is de concentratie ver te zoeken. Vincent (10) en Edward (8) voeren het hoge woord. Sarah (8), Yenthe (9), Amely (8), Sharon (11) en Philippe (10) genieten stilletjes mee. 'Ik zit al drie jaar op internaat en vind het hier echt heel tof!' zegt Vincent. 'Thuis kan ik niet zo goed mijn huiswerk maken als hier. Maar woensdag is de plezantste dag. Dan doen we allemaal leuke dingen: naar de film, schaatsen, zwemmen...'

In de studiezaal zitten de oudere leerlingen met hun hoofd over de boeken gebogen. 'Bij de eerstejaars zijn we streng en moet het echt stil zijn in de studie', zegt Aggie. 'Maar naarmate ze ouder worden, krijgen ze iets meer vrijheid. De leerlingen van het 4de, 5de en 6de jaar mogen op hun kamer studeren.'

Emeline Lemmens (17) zit al vanaf het eerste middelbaar op internaat. 'Op mijn eigen verzoek', zegt ze. 'Thuis liepen er nog vier jongere broers rond en kon ik niet goed studeren. Het internaat biedt heel wat voorde-

len. Als ik wat notities mis of iets niet goed begrijp, is er altijd iemand aan wie ik het kan vragen. Helemaal in het begin miste ik het gezinsleven wel, maar dat went snel. En hier zijn er ook altijd mensen met wie je kan praten, hé. Als ik gedaan heb met studeren, ga ik naar de recreatiezaal of de computerklas.'

Isabelle (17) en Julie (17) komen erbij zitten. 'Klasgenoten die niet intern zijn, hebben soms een vertekend beeld van het internaatleven. Het is hier geen strafkamp, hé. Bovendien is het internaat een goede voorbereiding op het echte kotleven. Onze ouders weten tenminste dat wij zelfstandig kunnen werken.'

Belachelijke regels

Een uurtje later is het etenstijd. Magali (16), Lisa (15), Ellen (14), Astrid (15), Ann-Sophie (15), Laetitia (15), Céline (14) en Elke (15) hebben veel lol en babbelen allemaal door elkaar. 'Het is wel tof op het internaat, maar sommige regels vind ik echt belachelijk! Zo vind ik het niet eerlijk dat men louter kijkt naar je studiejaar en geen rekening houdt met je leeftijd. Ik ben blijven zitten en moet bijgevolg dus vroeger gaan slapen dan mijn vriendinnen. Ik moet mijn gsm 's avonds afgeven enzovoort. Het zijn kleine dingen, maar toch...'

De redenen waarom de meisjes op internaat zitten, lopen nogal uiteen. 'Mijn grootouders en ouders zaten al op dit internaat, dus ik bijgevolg ook', lacht Lisa. 'Mijn punten waren te slecht, en daarom moest ik van mijn ouders op internaat', geeft Magali toe. Directrice Aggie stempelt ondertussen nog een uitgangskaart af. 'De oudsten kunnen ook toestemming krijgen om 's avonds eens buiten te gaan en een boodschap te doen', legt ze uit. 'Maar als ik zou voelen dat ze van dit privilege misbruik maken om op café te gaan, zou het rap gedaan zijn. Gelukkig is dat niet het geval. Als je een open relatie nastreeft, respecteren de jongeren dat je grenzen stelt.'

■ Caroline Stevens / Foto's: JM Wuyts

Basil, Héléne en Lida verrassen hun jarige vriendin Stéphanie met een klein verjaardagsfeestje.

Emeline, Isabelle en Julie samen op de kamer: 'Op het internaat heb je altijd iemand om mee te praten.'

V.l.n.r.: Vincent, Sarah, Edward, Yenthe, Amely, Sharon en Philippe maken hun huiswerk onder begeleiding van juf Hilde.